

Kondor Katalin: Adventben

2019 december 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„Jöjjön el a Te országod”

Itt az ideje, hogy a politikusok, vallási vezet?k az európai születés? és gyöker? üldözöttek érdekeit is figyelembe vegyék, és hozzákezdjenek a védelem megszervezéséhez.

Lehet tagadni – meg is teszik sokan –, de akár tetszik valakinek, akár nem, ha Európában n?tt fel, keresztény alapokon nyugvó kultúrát kapott ajándékba. Nem kellett hozzá hith? katolikusnak, reformátusnak, evangélikusnak lennie, amit készen kapott – gyönyör? templomokat, palotákat, festményeket, zenem?veket, tízparancsolatot –, azt tagadhatatlanul keresztény gyökerekb?l táplálkozva alkották meg az építészek, fest?m?vészek, zeneszerz?k, írók és költ?k. Hogy most olyan korban élünk, amely mindent megpróbál lerombolni, amit ezek az alkotások sugallnak, ami belülr?l épít: identitást, hitet, nemi hovatartozást, hagyományt, nemzethez való h?séget és szeretetet, azt sajnos szintén nem lehet tagadni.

Az advent sem azt jelenti már, amit eredetileg jelentett, egyfajta elcsendesedést, gondolkodást fontos dolgokról, a megváltásról, a jelképek értelmér?l, de mindenekel?tt saját magunkról, megpróbáltatásainkról és bizalmunkról egy fels?bbrend? er?ben, a Teremt? és a teremtés csodájában. Mintha szándékosan mozgósítanának arra ismeretlen és gonosz er?k, hogy nem kell hinnünk semmiben. A csend, a bels? csend erejében végképp nem. Helyette itt van nekünk az ordító külvilág, amely a pénz körül járja ördögi táncát, s ebben a zajban sokakat fog körül a magány, lelkükre telepszik az elhagyatottság.

„Jöjjön el a Te országod” – mondja a Miatyánk, a legegyszer?bb imádság, amelyet a „keresztény” kultúrájú Európa kinevet. És meggyaláz. Merthogy nem a „Te országod” van eljöv?ben, legalábbis egyel?re és láthatóan nem, hanem pont az ellenkez?je.

Nem tudom, igaz-e vagy csak a mostanában egyre szaporodó provokációk egyike az a hír, amely a minap érkezett, miszerint homoszexuális témájú oltárképet avattak advent kezdetén a svédországi Malm?ben, a Szent Pál-templomban. Lényegében mindegy is, igaz-e vagy sem, hiszen már azzal, hogy valaki hírül ad vagy éppen hazudik egy ilyen eseményt, provokál, és nyilván szándékosan teszi. És persze itt van nekünk a karácsonyi „ajándéknak” is felfogható számos hír a jelen kereszténygyűldözéseir?l, a késes támadásokról, amelyeket az egyre szaporodó, a „rend?rség pár nap alatt elfogta” kezdet? örömjelentések kísérnek. Mintha ez megnyugtathatna bárkit is, aki normálisan gondolkodik!

A leégett vagy leégetett Notre-Dame hasznosítására állítólag számos ötlet született, például olyan is, hogy legyen vásárcsarnok, zöldségpiac bel?le. Mondhatná az ember, legyen, mit érdekel bennünket, hogyan oldják meg a franciák ezt
a hatalmas dilemmát? Csak épen az a baj ezzel, hogy – meglehet, tévedek – szándékos és színtiszta provokáció az egész. Mint az életünk. Itthon és szerte a világban egyaránt. Egész pályás letámadás? Igen, az. Legszentebb ünnepeink és jelképeink gátlástalan rombolása.

És az egyházak szavát sem igen hallani. Világok bánata és világok reménysége s?r?södik az adventi vágyakban. Mármint a hív?kéiben.

A nagyon „felvilágosultakéban” meg ott az ostoba magabiztosság, amellyel a világ urainak szerepét játsszák. Beképzeltek és cinikusak, mint Gounod Faustjában Mefisztó: „Eladó az egész világ…, áll a hajsza, áll a bál a pénz körül, járja koldus és király, a Sátán örül. (…) Eladó az erény és a b?n, mert a pénz nem ismer Istent, a pénz legázol mindent…, és a Sátán örül.” Hát, mostanában sokszor örül, az biztos.

Ravasz László református lelkész–püspöknek ?rzöm az egyik prédikációs könyvecskéjét. Nem kell hív?nek lenni ahhoz, hogy felfogjuk azt, amit idézek t?le: „Nekünk szükségünk van egy másik országra, mert ez nem az igazi. Ebben csak
a testünk van otthon, és nekünk szégyellnünk kell ezt az otthonunkat.

A lelkünk kivágyik innen, elégedetlen a földdel, a vegetatív élettel, e világ hiúságaival és csalódásaival. (…) Jaj nekünk, ha megelégszünk ezzel a világgal, ha rajta túl lév? célokat és értékeket nem látunk. (…)

A világot mindig azok mentették meg, akik elégedetlenek voltak. (…) Jöjjön el a Te országod! Milyen ez az ország, és hol található fel? (…) Nincsenek határai, nem politikai és nem földrajzi fogalom. Lélek ez, bels? életmin?ség. (…) Mi ez az adventi vágy? Az a szenvedély, amivel a torzó liheg az istenkép után, amellyel a megromlott világot és az elesett embert régi dics?ségébe visszahelyezi.” Érti, aki akarja.

Fel kell emelnünk a szavunkat az üldözöttek érdekében – mondják a politikusok, vallási vezet?k közül néhányan. Jó lenne észrevenniük, végképp itt az ideje, hogy az üldözött Európát, pontosabban az európai születés? és gyöker? európai üldözöttek érdekeit is komolyan figyelembe vegyék, és hozzákezdjenek a valódi védelem megszervezéséhez. Erre várunk. Advent van.

Fentebb a sportvilágból vett kifejezést használtam: egész pályás letámadás, amiben évek óta élünk. Meg hazugságtengerben. Maradva a sportkifejezéseknél: csak nehogy K.O. legyen bel?le!

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló